

Sygn. akt I C 316/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Izabela Kosińska - Szota

Protokolant: p.o. prot. sąd. Joanna Wiejkut

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2018 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G.

przeciwko H. M.

o zapłatę 7 726,65 zł

I. zasądza od pozwanej H. M. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. 7 726,65 zł (siedem tysięcy siedemset dwadzieścia sześć zł 65/100) z odsetkami umownymi w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 7 662 zł od dnia 17 sierpnia 2017 r. i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 64,65 zł od dnia 17 sierpnia 2017 r.;

II. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 114 (sto czternaście) zł tytułem kosztów procesu.

(...)

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. wniosła o zasądzenie od pozwanej H. M. kwoty 7 726,65 zł z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 7 662 zł od dnia wniesienia pozwu i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 64,65 zł od dnia wniesienia pozwu.

Powódka domagała się również zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podała, że dochodzona pozwem kwota wynika z umowy pożyczki nr (...)(...) zawartej między nią a pozwaną w dniu 12 kwietnia 2016 r., na mocy której pozwana otrzymała kwotę 14 179,20 zł zobowiązując się do jej spłaty wraz z należnymi kosztami w 24 miesięcznych ratach po 590,80 zł każda. Powódka wskazała, że pozwana dokonała jedynie częściowej spłaty pożyczki, zaś mimo przedsądowego wezwania do zapłaty, nie uregulowała zadłużenia.

Pozwana, w sprzeczności od nakazu zapłaty wydanego przez Referendarza Sądowego w Sądzie Rejonowym Lublin - Zachód w Lublinie w dniu 30 listopada 2017 r. w sprawie VI Nc- e (...) wniosła o oddalenie powództwa w całości podnosząc, że powództwo jest przedwczesne, bowiem strona powodowa nie przedłożyła dowodu na okoliczność przedsądowego wezwania do zapłaty, jak również nie wskazała, czy strony podjęły próbę mediacji, co stanowi brak formalny pozwu, który winien skutkować jego odrzuceniem. W razie nieuwzględnienia żądań, pozwana wniosła o rozłożenie należności na raty w wysokości po 200 zł miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona powodowa (...) sp. z o. o. z siedzibą w G. i pozwana H. M. zawarły w dniu 12 kwietnia 2016 r. umowę pożyczki nr (...) (...), na mocy której pozwana otrzymała kwotę 14 179,20 zł, zobowiązując się do jej spłaty wraz z należnymi opłatami w łącznej wysokości 22 758,40 zł w 24 miesięcznych ratach, każda po 590,80 zł, począwszy od 12 maja 2016 r. (data płatności pierwszej raty).

Zgodnie z umową, termin płatności każdej kolejnej raty przypadał na ten sam dzień kolejnego miesiąca kalendarzowego; w przypadku zwłoki pożyczkobiorcy z zapłatą dwóch pełnych rat pożyczki w terminach określonych w harmonogramie spłaty, pożyczkodawcy przysługiwało prawo wypowiedzenia umowy z zachowaniem 30 - dniowego terminu wypowiedzenia, pod warunkiem dokonania listownego ostatecznego przedsądowego wezwania do zapłaty zaległych rat w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania, które okazało się bezskuteczne.

Dowód: umowa pożyczki nr (...) (...) z 12.04.2016 r. wraz z załącznikami i aneksem - k. 19 - 24

Pozwana nie wywiązywała się z terminowego spłacania rat pożyczki, wobec czego pismem z dnia 20 stycznia 2017 r. strona powodowa wezwała ją do spłaty zaległości kwocie 590,80 zł w terminie 7 dni od daty otrzymania pisma pod rygorem wypowiedzenia umowy pożyczki.

Pismem z dnia 19 czerwca 2017 r. strona powodowa wypowiedziała zawartą z pozwaną w dniu 12 kwietnia 2016 r. umowę pożyczki, z zachowaniem 30 - dniowego terminu wypowiedzenia informując, że spłata wymagalnego zadłużenia w wysokości 1 754 zł w terminie 7 dni powstrzyma skuteczność wypowiedzenia i umożliwi dalszą spłatę rat zgodnie z Harmonogramem spłaty. Strona powodowa wezwała jednocześnie do spłaty wymagalnego zadłużenia w terminie 7 dni pod rygorem postawienia pożyczki w stan natychmiastowej wymagalności i skierowania sprawy na drogę sądową.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z 20.01.2017 r. - k. 25

- wypowiedzenie umowy pożyczki z 19.06.2017 r. z potwierdzeniem nadania - k. 26 - 27

- ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty z 19.06.2017 r. z potwierdzeniem nadania - k. 28 - 29

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o dowody zaoferowane przez stronę powodową, które nie budziły wątpliwości co do ich autentyczności i prawdziwości, nie były też kwestionowane przez pozwaną H. M..

Pozwana H. M. zarzuciła przedwczesność powództwa wskazując, że strona powodowa nie przedłożyła do pozwu przesądowego wezwania do zapłaty w postaci dowodu nadania oraz potwierdzenia odbioru.

Twierdzenia pozwanej nie zasługują na uwzględnienie. Strona powodowa wykazała, że pozwana winna była spłacać zobowiązanie zgodnie z harmonogramem spłat i termin płatności każdej raty przypadał 12. każdego miesiąca. Z zawartej między stronami umowy pożyczki wynikała również wysokość każdej raty. Strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty zadłużenia i wypowiedziała umowę pożyczki pismem z dnia 19 czerwca 2017 r. i pismo to zostało pozwanej wysłane w dniu 21 czerwca 2017 r., a wynika to z kserokopii książki nadawczej. Pozwana nie zaprzeczyła, by nie otrzymała wypowiedzenia umowy pożyczki. Zatem należność wynikająca z umowy pożyczki stała się wymagalna na zasadach określonych w postanowieniach umownych. Niezależnie od powyższego, powództwo nie jest przedwczesne, ponieważ zgodnie z orzecznictwem przyjmuje się w razie wątpliwości, że w razie braku wypowiedzenia umowy, za

wypowiedzenie można przyjąć wniesienie pozwu. Pozwana, ze znanych sobie względów, uznała, że powinna być zachowana procedura windykacyjna, co jest mylnym przekonaniem.

Pozwana nie kwestionowała również wysokości należności dochodzonych pozwem, które wynikają z umowy pożyczki zawartej dnia 12 kwietnia 2016 r. Wskazać należy, że pozaodsetkowe koszty pożyczki nie naruszają przepisu art. 36a ust. 1 z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (tekst jednolity z 2016 r., poz.1528), w myśl którego maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu oblicza się według wzoru:

$(...) \leq (K \times 25\%) = (K \times n/R \times 30\%)$, w którym poszczególne symbole oznaczają:

(...) maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu,

K - całkowitą kwotę kredytu,

n - okres spłaty wyrażony w dniach,

R - liczbę dni w roku.

Pozwana wniosła o rozłożenie należności na raty, jednak wezwana na rozprawę nie stawiała się, choć wezwanie zostało jej doręczone w dniu 21 maja 2018 r. z adnotacją - stawiennictwo obowiązkowe.

Zgodnie z przepisem art. 320 in principio k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Pozwana nie stawiając się na rozprawie uniemożliwiła ustalenie poprzez jej przesłuchanie, czy po jej stronie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, w związku z którym sąd mógłby ewentualnie rozłożyć dochodzone przez stronę powodową świadczenie na raty.

Mając na względzie powyższe, sąd na podstawie art. 354 § 1 k.c. zasądził kwotę 7 726,65 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych od kwoty głównej 7 662 zł od dnia wniesienia pozwu tj. 17 sierpnia 2017 r. oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty odsetek karnych 64,65 zł również od dnia wniesienia pozwu. Żądanie powódki w zakresie odsetek jest bowiem zgodne z przepisem art. 481 § 1 i 2 1-4 k.c.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 2 k.p.c. zasądzając je w całości od pozwanej jako przegrywającej, a składają się na nie opłata od pozwu 97 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł.